

Сторінка Робітничих Кореспондентів

ТОВАРИШ РОБОКРИ!
Поміть до своєї сторінки записки, листи, дописи, статті, повідомлення і від організації. Поміть з усіх усюдів і про все!

ТОВАРИШ РОБОКРИ!
Пошаруйте свою газету між робітниками й фермерами! Зробіть свою сторінку справдію трибуною трудових мас!

ХТО Є ДОПИСУВАЧІ І ПРО ЩО ВОНИ ПИШУТЬ?

Читачи "Українські Робітничі Вісті", я бачу чимало дописів з усіх сторін, з усіх варіантів праці. Пишуть робітники і фермери, пишуть самі робітники впродовж відрива, де працюють. Всі пишуть, тільки я вважав, що тільки з вашої місцевості піхто ні про що не вгадає. Тому напишу вже я, а ви там справте, що-б було добре і помість в нашій газеті.

Отакими словами починається мало-що не кожний допис, що їх пишуть і надсилають до редакції "У.Р.В." дописувачі. Кожного дня дивлячись на перед себе велику торбу, повну усіх листів від робітників і фермерів та газет з цілого світу. Високий, стрункий людина аж утирається під тиском отих паперів. Дізнає він, як пишуть бойові полонити отих паперів з своєї торби в Укр. Роб. Дому.

В кімнаті адміністрації сортують оті листи, перешлюють їх і передають до відповідних організацій та до редакцій "Українських Робітничих Вістей", "Фармерського Життя", "Робітничий" і "Світло Молоді".

Найбільше з усіх дописів лістається до "Укр. Роб. Вістей". Кожного дня буває 4—9 дописів. А вже найбільше приходять їх в понеділок і вівторок. Звичайно, під неділю є більше вільного часу тому й більше пишуть. Всі дописи, що приходять до редакції "Укр. Роб. Вістей" випускаються в окремі окладники, там вони й чекають своєї черги.

Кожне число "Укр. Роб. Вістей", головне-ж з 16-го березня, коли збільшено газету на 6 сторін, вимагає 8—12 дописів. І ті дописи треба опрацювати. Дописи пишуть наші робітники і фермери велико. Хто є вправний вже в писанні й засвоїв собі закони мови, щоб-то грамотнику, того допис є цінний, написаний здебільшого поправно. Над такими дописами мало приходиться витрачати часу. На жаль, таких дописів є в нас дуже мало. Буває на 14—17 дописів трапляється ледви один написаний справно. Такий допис опрацьовується червонолітом і він в організації йде до лайнотайпшиків до набору.

Інакше буває з всіма іншими дописами. Їх перепишуться на чисте.

При опрацюванні дописів головну увагу звертається на затримання вартості і правдивості допису, щоб нічого не врипати й нічого не додати тако-

ОН ДЕ СПРАВЖНИЙ ВОРОГ ПРАЦЮЮЧИХ.

Я маю нагоду зустрітися з такими робітниками, що читають "Укр. Роб. Вісті". Я так само є читачем "У.Р.В." Дехто з читачів вашої газети є тої думки, що кожний часопи стоїть на бізнесі, мовляв, ті, що займаються видаванням газет хочуть легко жити. Я відповідав всім таким же малозвідомим робітникам, що не всі газети друкуються на бізнес, от приміром "У.Р.В." видається тільки тому, щоб вказувати працюючим шлях у боротьбі проти пануючої класної капіталу.

Отих робітників, що висказували свої думки про часопишених бізнес, спитав я, чи вони читають ще які українські часопишени. Відповідь була, що так. Вони читають "Укр. Голос", "Кан. Фармера" й інші. Далі став я запитувати їх, чи будь-коли чи-

а це більше насядуть, взявся я за інше життя.

Ну, волямі хоч би й роки світової війни. Скільки-ж то було в ній усіх пошків, так знавших фелдкураторів (польових отців)? Що-ж вони там робили? Благословили нас, кропили свяченою водою, аби нам бог поміг побити ворога. Вони не дивилися на заповіді того самого бога, що навчав "не вбивай". І що-ж зайняли мені отой "ворог", що стоїв до противної сторони колючої перегороди й окопів, яких наказували попи мордувати? Там-же було так само працюючі. Піхто з них не сівав рукою за мотайло, так само я й другі такі теж не хотіли заграбити маєтку у тих робітників — "ворогів". Ми-ж ніколи в житті перед-

В БОРОТБІ ЗА ПЕРЕМОГУ ОБ'ЄДНАЙМО НАШІ СИЛИ.

В день святкування 4-ої річниці існування нашого відділу Л.К.М. в Монреалі, Кве., ми розгорнули широку у нашій місцевості кампанію за поінформованими членами. З приводу цього ми також влаштували масове віче на Фронтенак 12-го травня. Метою віча було засувати робітничий неорганізований мотайло засидання, які вона має виконувати в канадській країні.

Голова мітінгу тов. Ваксман вступивши в слово, сказав, що Л.К.М. скликає цей мітінг в справі кампанії за новими членами. Л.К.М. являється однією організації, яка освідомлює молодих робітників та робітницю на дієвних борів працюючої класи. Відтак промови тов. П. Гойчук від імені К.Н.К., який у своїй промові проаналізував стан молодих робітників від часу виникнення до сучасного моменту. Від імені Л.К.М. промовляла ще така Волівська. Вона говорила про комуністичний рух й значення організації взагалі та підкреслила необхідність будучої світової війни, в якій робітничий мотайло відіграватиме головну роль.

Тов. Берншта, який в той час знаходився в Монреалі, передав палкий, революційний привіт від наших товаришів з Монреалі, Кве.

НАВЧИМСЯ, ТО БУДЕМО ЗНАТИ.

Найбільшим нещастям працюючих чорноробів, це темнота й байдужість. Велика частина чорноробів цілком не старяться вглибити себе в обставини своєї життя й застановитися над питанням, чому вони бідують. Життя чорноробів чужим розумом й не хочуть розуміти, що найкращою школою, яка причинається до інтелектуального розвитку, це життєва практика.

Жити чужим розумом — значить те саме, що здоровому чоловікові простягати руку за кавалком хліба. Це значить, бути цілком здоровим калікою. Це значить носити на карку голу, а не послугуватися своєю здатною рукою; мати очі, а не бачити тої несправдливості, яка крутом діється.

Таких калік боят, ніщати, морять голодом, а вони лише зітхують й мовчать і не скажуть найменшого слова на свою оборону. Жалко дивитися на таких людей. Свідомий робітничий елемент витрачує чимало енергії на освідомлювання цієї замешаної маси. Він старється виділити цю масу з цього полонити, втягнути її до культурно-освітніх організацій і поставити її парівні з свідомими членами робітничої класи. І

над промовами, які час від часу у війні були примушені колоти себе багнетами, стріляти один в другого. За що-ж?

Оті дві повні найчорніших злиднів, що я їх пережив самотий, а разом зі мною переживали й переживають далі всі працюючі, дали мені нову віру, нову науку: Хто би то не був працюючий клас як-би він не був національностей — він не для нас, робітників і фермерів ворогом. З ним треба нам об'єднуватися в боєвих пролетарських організаціях й в інших рядах збитого лаюмо піти бо-ротбою проти світолого, одного ворога всіх працюючих. А тим ворогом є капітал, а зараз пануюча клася wraz з їхніми наємними слугацькими, Гемилтон, Онт. Б. Ск.

ТАКИЙ ТО ВЖЕ ЗАРОБОТОК РОБІТНИКА.

Дня 19-го квітня трапився в ріані Геріса в Торонто, Онт. такий випадок: робітник, Юрко Бурлака, що робив вже 5 років у цій ріані при машині, яка го-вить вітер для втримання холоду й морозення мяса, понав на колесо цієї машини. Саме тоді, як урвався пас, робітник хотів його досягнути й вал, на якому є оте колесо, вхопив отого робітника за сестер і почав ним крутити до того часу, аж нестало на ньому обрива. Відтак голого відшпунуло на бік, поламавши йому ногу, ребра й руки. Можливо, що він виліз з тих ран. Та ледви чи вернеться в него назад оте до-рогва, що було до того страшного випадку. Зараз він є в шпиталі.

Робітник той не належав до жадної організації. Правда, він мав думку вступити до П.З.Т., та все чомусь відтяган по пізніше. Він радо все жертвував на робітничу справу, працював і в драмгуртку. Якось я відвідав Юрка Бур-

КАЖУТЬ, ЩО ВСЬО ЗНАЮТЬ.

По довгих зимових місяцях в пошукуванні за роботою я був змушений остати в Торонто й виїхати кудись далі. Звідати чимало міст, я опинився вприти на екстра Генку недалеко Гемилтону, Онт.

Тут платять по 30 ц. на годину. Праця важка. Робітників гонять в роботі гірше чим кітими. Харчі погані. Працюють по 11 годин, а то й довше. Тутешні робітники, це головні імігранти усіх національностей. Між ними є чимало й українців. Газети робітничої майже не читають, за винятком кількох свідоміших, що перелічують "У.Р.В." Всі прочі цікавляться головою картами.

Прийдуть 7.30 годин чи пізніше ввечері й заміщ випокристати тих рау хвилини на прочитання газети чи книжки, вони беруться за карти й грають аж до пізньої ночі. Їх не обходить, що там у світі діється, не цікавляться робітничим рухом, вони не бачуть навіть самі своїх злиднів.

Я пробував кілька разів заходити до їхніх приміщень, щоб їм дещо почитати з "У.Р.В.". Де там! Нічого їх не берететься. Кажуть — нам газета їсти не дасть, ми так вель знаємо, що нам треба.

ЧИ ВИ ВОРОГ СВОЇМ ПРИЯТЕЛЯМ?

Коли ні, то чому не постаратесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите ім приятельську послугу, як зробите їх перелатниками "Укр. Роб. Вістей".

ГЕЙ, МОЛОДЬ! МАНДРУЄМО!

На тепле сонце й зелену травичку мандрує вся українська молодь зорганізована при відділі ТУРФДім у Вінніпегу.

Ми перші їдемо цього року на фарму Р.З.Т. до Іст Кляндона. Рано-раненько цієї неділі, 27. травня, в 8.30 годині, всі сходимося до Укр. Роб. Дому, тут переїждимо свої ради й точно в 9. годині рушимо в дорогу.

Зі собою заберіть торбинки, щоб їх перевисли через плече. До тих торбинок закладіть бохонець хліба, дуже мало з мяса, трохи масла, 3—5 яблук, 2 помаранчі, 1 цитру, 1 плашину з водою, 1 горня й невеличку тарілку на кушучу (мамалугу), 1 лючку, трохи цукру й солі, 1 пару чистих панчів чи скарпеток, 1 чисту хусточку до носа й 10 ц. на маслянку. А не забудьте взяти голку й нитку. Вбейте легкі й мочі черевки. Принесіть зі собою посидки від ваших родичів.

До цієї мандрівки хай готуються всі ті, що належать до Секції Молоді, так само й учні Укр. Роб. Школи. Радо вітаємо й родичів, що бажають з нами мандрувати. Старших товаришів прохаємо на 5. год. ввечері прийти гарами й пізвезти нас-менших назад до Укр. Роб. Дому. Добре?

Комітет Мандрівників С. М.

ПРО ВСЕ ПОДБАЛА КОМПАНІЯ...

Звісно, що у північній Манітобі є великі багатства усіхких мінералів. Уже у Флінн Флар починається майна Гудсон Бей компанії. Роботу трудно тут дістати, хіба за хабарі можна знайти працю. Зараз з весною працює тут чимало робітників. Одні ривають ярду на верху, другі є заняті як карюентери, столярні й механіки при устанавлюванні стійні й верху у Домініон Бридж компанії.

Отут на 87. милі немає ні одного готелю до сніання чи ресто-рану. Немає де перенатити, ні що поїсти? Є тут так званий павер гавз на 16 X 16 футів і в ньому сплять робітники, поукладавшись один на одному. З гори, крізь діраву стріху капає вода, олива, повно бруду й порошу. Нема нічим дихати, ні де перенатити.

Голодні робітники, скрадаючи, їдуть до компанійної кухні, щоб там загасити спрагу голоду. Так це вже трудніше, бо в дверях стоїть привидник й кожний, що працює в компанії, має свій номер на шпані. Правда за 50 ц. дадуть і тут поїсти, але хто-ж має отих 50 ц.?

Є тут нул рум'я на компанійних пропертах. В тому нул рум'я і випис їхньої праці звернути з отого шляху байдужості й неграмотності.

Та я гадаю, що й їх не задовго заставить саме життя, всі оті злидні й випис їхньої праці звернути з отого шляху байдужості й неграмотності.

В. Ч.—к.
Торонто, Онт.

ОБ'ЄДКА ОРГАНІЗАТОРА ТУРФДІМ І Р.З.Т. ПО СХ. КАНАДІ.

Цим повідомляється всі відділи ТУРФДім, Жіночої Секції і РЗТ, що згідно з ухвалами Десятого З'їзду ТУРФДім і П'ятого Конвенції РЗТ, Центральний Виконком ТУРФДім і Головний Заряд РЗТ висилають на організаційну об'їзду тов. Івана Стокалюка, який перше об'їде східну Канаду, а потім західну.

Тов. Стокалюк відвідає слідуочі місцевості: Ошава, Онт.—28. і 29. травня. Поінгіуд, Онт.—31. травня. Нью Торонто, Онт.—1. червня. Вест Торонто, Онт.—2. і 3. червня.

Товариші й товаришки! ЦВК ТУРФДім і Головний Заряд РЗТ звертаються до вас з просьбою, щоби ви проголосили в своїй місцевості добре всі ці мітінги та постаралися зробити їх як найбільше-успішними.

За ЦВК ТУРФДім, М. Шагульський. За Гол. Заряд РЗТ, О. Хоміцький.